

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kuplškis,

1961 m. kovo 1 d.

Trečiadienis

Nr. 18 (1501)

Kaina 2 kap.

KUPIŠKIO RAJONO JAUNŲJŲ ŽEMĖS ŪKIO PIRMŲJŲ SĄSKRYDŽIO DALYVIŲ

K R E I P I M A S I S

I VISUS RAJONO KOMJAUNUOLIUS IR JAUNUOLIUS

Su didžiausiu pakilimu mūsų šalies jaunimas sutinka TSKP XXII suvažiavimą. Didingąjį septynmečio planą jaunos rankos papuošia vis naujesniais ir gražesniais puikių darbo pergalių žiedais. Komunizmas — jaunimo svajonė — įgauna vis ryškesnius bruožus. Mes, Kupiškio rajono jaunieji žemės ūkio pirmūnai, sutikdami mūsų brangiosios Komunistų partijos eilinį suvažiavimą, pasiryžę siekti dar geresnių rezultatų, nenuilstamai kovoti dėl žemės ūkio produktų gamybos padidėjimo, būti pirmaisiais iniciatoriais įgyvendinant naujoves žemės ūkyje, atkakliai puoselėti pirmuosius komunizmo daigus.

Antraisiais, 1960-aisiais septynmečio metais mūsų rajono jaunimas įnešė nemažą indėlį vykdamas didingąjį planą. Jaunosios bekonų augintojos išaugino 6.480 bekonų, jaunosios melžės primelžė iš karvės vidutiniškai po 2.300 kg pieno, jaunimo jėgomis išauginta ir realizuota 2.890 veršelių, į laukus išvežta 50 tūkstančių tonų trąšų, išauginta 630 ha kukurūzų.

Geriausią rajone jaunoji karvių melžėja Alė Švelnytė („Tarybinis pirmūnas“) iš 12 prižiūrimų karvių primelžė po 4.100 kg pieno, geriausia veršelių augintoja Regina Žalinskėvičiūtė, augindama 26 veršelius, vidutinį paros prisvorį gavo po 805 g. Sėkmingai kovoja už komunistinio darbo brigados vardą „Salamiesčio“ kolūkio jaunųjų melžėjų kolektyvas.

Mes, sąskrydžio dalyviai, įsipareigojome būti komunistinio darbo kolektyvų organizatoriais kolūkiuose ir kviečiame visą jaunimą visada lygiuotis su pirmūnais, sekti jų darbo pavyzdžiu, mokytis. „Pavyzdinčiai dirbti, siekti žinių, kultūringai gyventi!“ — šis šūkis turi tapti bendru visam mūsų jaunimui.

Mes, jaunųjų žemės ūkio pirmųjų sąskrydžio dalyviai, trečiaisiais septynmečio metais dėsimė visas pastangas socialistinių įsipareigojimų sėkmingam įvykdymui, organizuosime visą jaunimą, kad 1961 metais komjaunimo — jaunimo jėgomis atliktume sekančius darbus:

1. Išauginti 1.160 ha plote kukurūzus ir gauti po 600 cent žalią masę iš ha.

2. Išauginti 150 ha šakniavaisių.

3. Išauginti 8.000 bekonų.

4. Išauginti 4.000 veršelių.

5. Išauginti 5.000 paūkščių.

6. Primelžti pieno vidutiniškai iš kiekvienos prižiūrimos karvės po 2.500 kg.

7. Išvežti į dirvas 76.400 t organinių trąšų.

8. Rekomenduoti 120 jaunuolių darbu į gyvulininkystės fermas.

9. Pasodinti 50 ha sodų.

10. Surinkti 40 t metalo laužo.

11. Jaunimo jėgomis mechanizuoti 10 karvių ir 9 kiaulides.

12. Prie visų tipinių gyvulininkystės pastatų baigti įrengti poilsio kambarius ir raudonosios kampelius.

13. Išplatinti knygų už 2.500 rb.

14. Įnešti į komjaunimo taupyklę 20.000 rublių.

15. Įrengti gėlynus prie visų kultūrinių įstaigų, kolūkių kontorų ir gyvenamųjų namų.

16. Tipinius gyvulininkystės pastatus apsodinti medeliais.

Komjaunuoliai ir jaunuoliai Nuolat keičiasi kaime

veidas, laudies butyje įstigali komunistinio darbo principai. Mes kviečiame padaryti viską, kad lenktyniavimas dėl komunistinio darbo spartuolių ir kolektyvų vardo taptų masinis, kad jis apimtų visą mūsų jaunimą.

Mes kviečiame drąsiau ir plačiau atskleisti žemės ūkio gamybos rezervus. Mes tikimės, kad mūsų norus puikiai supras rajono vidurinių mokyklų abiturientai, todėl mūsų gretos pasipildys jaunomis rankomis.

Be žinių komunizmo nepastatysime. Kiekvienas jaunuolis privalo nuolat mokytis, keiti savo politinį ir bendrą išsilavinimą, augti idėjiškai, grūdintis fiziškai.

Mūsų gretos tvirtos, mūsų energija neišsenkama, tad drąsiau šturmuokime sunkumus, kad pateisintume Partijos pasitikėjimą ir greičiau pasiektume spindinčias komunizmo viršūnes.

(KREIPIMASIS I VISUS RAJONO KOMJAUNUOLIUS IR JAUNUOLIUS APSVARSTYTI IR PRIIMTAS RAJONO JAUNŲJŲ ŽEMĖS ŪKIO PIRMŲJŲ SĄSKRYDŽIJE).

Trečiajame rajono žemės ūkio pirmųjų sąskrydyje komjaunuolius, jaunuosius žemės ūkio pirmūnus karštai sveikino rajono pionieriai. Spausdiname pionierių sveikinimo ištrauką.

JUMS—GAMYBOS ŠVYTURIAMS!

Kasdieniniuos žygiuos Partija išmokė
Visas kliūtis ir priešus nugalėti, —
Drąsiau, plačiau, jaunyste, užsimoki
Svajoti, dirbti, kurti ir mylėti!

Ir tau, šelmininke plačių laukų,
Vis rūpi ir naktį, ir dieną,
Kad būtų suarta, pasėta lauku,
Kad derliai iškiltų kaip siena!

Pirmyn! į pavasario žalią dieną!
Lygiuok plieno žirgą, artojai!
Kaip žygi už taiką, kaip džiaugsmo dienas
Draugai tavo vardą kartojai!

Mes regime Pliuškį «Pirmūno» arimuos.
Plieninį jis žirgą vairuoja pirmyn!
Ir žino gerai jį kolūkio jaunimas,
Ir dainoj, ir darbe — visur jis šaunus!

Štai šaunosios mūsų rajono melžėjos:
Kairytė, Švelnytė ir daug jų draugių.
Su kibiru rankoj kasdien jos vis eina
Į fermas mažu takeliu.

Mes girdim Dragūnaitės garsų šūkį:
«Iš kiaulės po 23 paršelius išauginsiu
Ir garbę kolūkio, ir garbę jaunimo
Aš darbu savuoju apginsiu».

Šepetoje vis dūzgia ir dūzgia mašinos,
Ir verda darbas lyg virdulys.
Kas Totorytės tenai nežino —
Tai komunistinės darbo brigados narys!

Tad pirmyn, jaunimo brigados!
Drąsiau arų skridimui!
Partija šaukia, Partija veda
Šturmuoti visų aukštumų!

Kam atiteko pereinamosios RAUDONOSIOS VĖLIAVOS?

Gausiai susirinko jaunieji žemės ūkio pirmūnai, žemės ūkio specialistai į trečiąjį rajono žemės ūkio pirmųjų sąskrydį. Komjaunimo rajono komiteto sekretorius Algis Bočiulis dar kartą plačiai papasakojo kolūkinio kaime jaunuoliams — žemės ūkio produktų gamybos pirmūnams — apie kaime jaunuolių uždavinius trečiaisiais didingąjo septynmečio metais. Jaunieji žemės ūkio produktų gamybos pirmūnai plačiai pasidalino darbo patirtimi, aptarė pasiektus laimėjimus, drąsiai kėlė dar pasitaikančius trūkumus.

Susumavus ūkinį darbų rezultatus, paaiškėjo, kad didžiausių laimėjimų žemės ūkio produktų gamyboje pasiekė „Tarybinio pirmūno“, „Byčių“ ir „Vėžionių“ kolūkių gyvulių augintojai. Jlems garbingai ir buvo įteiktos LKP rajono komiteto ir rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pereinamosios Raudonosios vėliavos už pasiekimus pieno gamyboje.

Už pasiektus laimėjimus mėsos gamyboje LKP rajono komiteto ir rajono DŽDT vykdomojo komiteto pereinamosios Raudonosios vėliavos buvo įteiktos „Tarybinio pirmūno“, „Antašavos“ ir „Tiesos“ kolūkiams.

Mūsų kandidatai

—NUO tokių žmonių daug priklauso ir mūsų rytdiena. Ir kuo daugiau jų bus, tuo mūsų gyvenimas bus gražesnis, šviesesnis, — kalbėjo kolūkiečiai apie mechanizatorių A. Martinką, kada vyko kandidatų iškilimas rinkimams į rajono DŽDT deputatus „Vienybės“ kolūkyje. Nuo pat mažens Algis

Traktorininkas A. Martinka

pamėgo techniką, o kai jau turėjo tiek jėgų, kad galėtų valdyti traktorių, niekas jo nebeatskyrė nuo plieninio žirgo.

Štai kodėl šis kuklus ir paprastas, bet labai darbštus jaunuolis nusipelnė tokį didelį visų kolūkiečių pasitikėjimą.

B. ŠEŠTOKAITĖ

CUKRINIUS RUNKELIUS augins mechanizatoriai

Šiais, trečiaisiais didingąjo septynmečio metais mūsų kolūkio partinė organizacija, artelės valdyba imasi ryžtingų priemonių pašarų klausimo išsprendimui.

Šiais metais mūsų kolūkio mechanizatoriai A. Janušauskas, P. Jakubonis ir A. Vanagas cukrinius runkelius, skirtus gyvulių šėrimui, augins ir prižiūrės mechanizuotu būdu. Cukriniais runkeliais, kurie bus panaudojami gyvulių šėrimui, apsėsime šiais metais nemažą plotą.

DONATAS UŽTUPAS
«Lėvono» kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius

TURI TARTI KOMUNISTAI

— Nebus gausaus žiemkenčių derliaus ir šiais metais...

— Ką gi galvoja mūsų kolūkio valdyba, taip darydama? — kalba seni kolūkiečiai, žiūrėdami dar į praėjusiais metais išvežto mėšlo kaupus, kurie tebestūkso ir dabar. Mat, mėšlą išvežė į laukus ir... pamiršo, o žiemkenčius pasėjo į netręštą dirvą. Dabar jau prarado savo vertę minėtos organinės trąšos, negausus bus, žinoma, ir derlius. O kada menkas derlius, nėra sąlygų ir gyvulininkystės vystymui, nes grūdų ūkis lampriai susietas su gyvulių ūkiu. Jei nebus pašarų, pakratų, nebus ir organinių trąšų, o be jų neįmanoma išauginti ir gausaus derliaus. Kad daugiau kaip po metus iš tvartų neišvežamas mėšlas, netręšiami juo laukai, čia ne tik apsilėidimas, bet tiesiog nusikaltimas. To niekada nereikia pamiršti kolūkio komunistams, valdybai.

Daug susikaupė mėšlo „Juodpėnų“ kolūkio gyvulininkystės fermose. Tačiau šių vertingų trąšų išvežimu į laukus, jų aparimu niekas nesirūpino rudenį, nesukubamos vežti į laukus jos ir dabar. Tas faktas rodo, kad kolūkio komunistai, pirminės partinės organizacijos sekretorės Aldona Rimšienė, valdybos pirmininkas komunistas Zigmas Rimša iki šiol dar neįvertina vietinių trąšų reikšmės, nesugeba organizuoti kolūkiečių jų kompostavimui, teisingam panaudojimui. Jei trečioje laukininkystės brigadoje, kur brigadininku dirba Alfonsas Petrulis, kolūkiečiai Vladas Kaulakys, Feliksas Kukeņys, Alfonsas Adomėlis, traktorininkas Stasys Ažusienis ir padirbėję kaupiant vietines trąšas, dalį jų iš-

vežė į laukus, tai visiškai priešinga padėtis likusiose brigadose. Ypatingai nekreipiama dėmesio mėšlo išvežimui iš gyvulininkystės fermų į laukus pirmoje Brigadininku čia dirba Jonas Šileikis. Nedelsiant nei dienos vietinės trąšos reikia vežti į laukus, kompostuoti su durpėmis, krauti į didelius kaupus, juos suslėgti. Priešingu atveju čia ir šiais metais nepadidės laukų derlingumas, iš jų vėl bus gaunama ne daugiau kaip po 8–10 cent grūdinių kultūrų.

Nepatenkinama tvarka ir kolūkio stamblių ragučių fermoje. Nors čia fermos vedėju dirbo komunistas Bronius Raugalė, tačiau visuomeninės bandos, melžėjų darbo sąlygų gerinimu nebuvo rūpinamasi. Geriausios kolūkio karvių melžėjos Ona Graibutė, Marė Matuzienė ir kitos dirba tikrai gerai, tačiau jos vienos, aišku, negali pagerinti galvijų produktyvumo, per trumpą laiką žymiai padidinti pieno gavybą. Atidžiau savo darbą reikia atlikti ir pašarų sandėlininkei Vidai Adomelytei.

Nauja galvijų fermos vedėja paskirta kolūkio karvių melžėja Genė Žilytė. Ji turi daugiau turtis su kolūkio komunistais, valdybos nariais, nebekartoti buvusių fermoje klaidų. Tik griežta kontrolė, taupus, sumanus pašarų paruošimas, jų naudojimas duos teigiamus rezultatus, padės didinti pieno gavybą.

Pagrindinis vaidmuo kolūkyje priklauso pirminei partinei organizacijai, komunistams. Jie privalo labiau domėtis žemdirbių, gyvulių augintojų ir melžėjų darbu, organizuoti griežtesnę kontrolę. Komunistai privalo tarti lemiamą žodį didinant laukų derlingumą, gyvulininkystės produktų gamybą.

P. GERULAITIS

BRIGADOS DIENA

Ką pasiūlė kolūkiečiai laukų derlingumui padidinti

Gausiai atsilankė į susirinkimą „Pyvesos“ kolūkio pirmos laukininkystės brigados nariai, kai čia buvo organizuota Brigados diena. Brigadininkas B. Marcinkevičius daug kalbėjo apie šiuo metu atliekamus brigadoje darbus, apie tai, kas dabar svarbiausia ir neatidėliojanti turi būti atlikta.

— Negerai organizuotas pas mus vietinių trąšų kaupimas, — iš karto prabilo bent keli balsai, kai brigadininkas Marcinkevičius kalbėjo, kad sparčiai vežamas į laukus mėšlas.

— Mėšlą reikia maišyti, kompostuoti su durpėmis, jomis apdengti kaupus. Kitaip — iki pavasario žus svarbiausios medžiagos, ir vėl neišauginsime gausių derlių, — siūlė kolūkiečiai.

Aktivaus kritikos susilaukė brigados veltėdžiai, vengiantieji darbo kolūkinėje gamyboje, J. Petrulienė ir J. Petrulis.

Apie įvykiančius kovo 5 d. vietinių Tarybų rinkimus, rinkimų demokratiškumą mūsų šalyje, jų reikšmę brigados nariams plačiai papasakojo LKP rajono komiteto instruktorius G. Totoris.

M. SAUNORAVIČIUS

Nuotraukoje: dailininkas K. Kistaitis prie savo naujosios skulptūros „Kukurūzų augintoja“. V. Braza (ELTOS) nuotr.

Iš vienos dienos pašto

Rūpinasi gyvuliais KUPIŠKIO miško ūkio pagalbinių žemės ūkio vet. technikas Vytautas Vaitiekūnas. Jis ypatingą dėmesį skiria profilaktiniam darbui su gyvuliais, jų šėrimui, pašarų kokybei. Tik nuoširdaus Vaitiekūno darbo dėka pagalbiniame žemės ūkyje nebepasitaiko rimtesnių gyvulių sirgimų, palaipsniui didėja mėsos, pieno gamyba.

J. KATELĖ

«PERGALĖS» kolūkio jaunimas, vadovaujamas mokytojos B. Rudinskienės ir bibliotekos vedėjos E. Rimavičiūtės, parodė kolūkiečiams Miliūno 3 veiksmų veiklą «Kad ją kur, tą meilę». Į vakarą gausiai atsilankė «Pergalės» ir «Laisvės» kolūkių nariai. Vaidmenis gerai atliko traktorininkas A. Užsienis, sandėlininkas E. Navickas, kolūketis B. Jakštonis ir kt.

P. LUKIENĖ

Gerai iki šiol dirbo «LAISVĖS» kolūkio kiaušinių fermos vedėjas Antanas Naimavičius. Bet paskutiniu laiku taip jau pamėgo degtinę, kad visai pamiršo savo pareigas.

— Mesk, Antanai, degtinę, ir vėl visi gyvulininkystės darbuotojai bus patenkinti tavo darbu, — pataria fermos vedėjui kolūkiečiai.

L. KIBAITĖ

Neseniai «ŽADEIKIŲ» kolūkyje laiškanėsiu paskirtas Jonas Šoblickas. Jis dirba tik kelintą mėnesį, bet jau dabar patinęs kiekvieną dieną išnešioti laikraščius, korespondenciją kolūkiečiams.

Kolūkiečiai linki jam darbą atlikti tik gerai, laiku, kitaip — šį darbą teks perleisti kitam.

R. SAMULIONIS

Nusibodo, matyt, «MŪŠŲ RYTOJAUS» kolūkio klubo skaityklos vedėjai Nijolėi Balčiūnaitei pasirinktas darbas. Ji daugiau laiko praleidžia savo asmeniniams reikalams, važinėja visur, kur tik jai patinka, o ant kultūrinės įstaigos durų beveik kasdien kabo spyna.

K. KLOVINIS

ATASKAITOS IR RINKIMAI KOLŪKIUOSE

TAI GALIMA PASIEKTI VISUR

Šventiškai pasipuošę, kiekviena melžėja gali pasiekti tokių rezultatų, — užtikrintai kalba šauniosios melžėjos.

Neatsilikio ir kiti gyvulininkystės darbuotojai. Iš kiekvienos avies per metus prikirpta po 2,4 kg vilnų, vidutiniškai iš kiekvienos paršavedės gauta po 19,5 paršelio.

— Rezultatai neblogi. Tačiau prie pastėtų laimėjimų nesustosime. Šiais metais jie turi būti ir bus dar geresni, — vieningai reiškė savo nuomones susirinkimo metu kolūkiečiai. O jais netikėti — negalima.

Negalima pamiršti ir tų darosiųjų rankų, kurios gamino šias dovanas. Jai kolūkiečiai Antanas Keras, Jonas Ožys, Butys Usevičius. Jie praejusiems metais nepraleido nei vienos darbo dienos. Nuo sveikų ir stiprių kolūkiečių neatsilikio ir nuseņę arteles nariai — Juozas Ožys, Jonas Valeckas, Emilija Ažubulienė, Paulė Vosyliene ir kt. Jų ir daugelio kitų kolūkiečių darbų rankų dėka rokiųje rusmet vis daugiau pagaminama žemės ūkio produktų, didėja ir darbadienio vertė. Už kiekvieną praėjusių metų darbadienį kolūkiečiai dabar gauna po 2,5 kg grūdų ir po 60 kp (naujais pinigais).

Didelis pakilimas kolūkinėje gamyboje jau dabar — kiekvienas nori su naujomis darbo dovanomis sutikti artejantį TSKP XXII suvažiavimą, pilnai įvykdyti TSKP CK sausio Plenumo iškeltus uždavinius, nurodymus. O tai ir yra šviesiosios rytdienos — komunizmo — laidas.

A. VIDUGIRIS
«Tarybinio pirmūno» kolūkio agronomas, redakcijos neatsiliko žemės ūkio skyriaus narys

Džiugu klausytis ir gyvulių augintojų kalbų, su jais šnekėtis. Jų darbo rezultatai irgi geri. Kolūkyje iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžta po 3583 kg pieno. O geriausios kolūkio karvių melžėjos pasiekė dar geresnių rodiklių pieno gamyboje. Alė Švelnytė, Genė Kairytė, Bronė Baradinskienė iš kiekvienos prižiūrimos karvės vidutiniškai primelžė daugiau kaip po 4000 kg pieno.

— Mylint savo darbą, gyvulius, kruopščiai juos prižiūrint, tinkamai ir laiku paruošiant pašarus,

Jeigu «ŽADEIKIŲ» kolūkio bibliotekoje kasdien pilna skaitytojų, tai tik bibliotekos vedėjo Romo Vaivados nuopelnas. Aktyviausi knygų skaitytojai Z. Šoblickaitė, A. Vaivada, P. Valentas jau seniai apie R. Vaivados darbą taria tik šiltus žodžius.

P. VIŠTEJŪNAS

Iš «TARYBINIO PIRMŪNO» kolūkio iki Kupiškio — 16 km. Tačiau kolūkiečio laiškas iki Kupiškio keliauja 3–4 dienas. O kas gi kaltas?

— Ar tik ne mūsų laiškanėšė Aldona Lukinskaitė? — dažnai abejoja kolūkiečiai.

Tikrumoje taip ir yra. Aptingo laiškanėšės Lukinskaitės, nebėra pas ją to ryžto, kuris buvo anksčiau.

V. ŠAPAITĖ

Čechovas, A. ŠALTAS KRAUJAS. V., Valst. grož. lit. I-kla, 1961, 458 p. (Raštai, T. 5). 12.000 egz. 67 k. įrišta.

Penktajame A. P. Čechovo «Raštų» tome išspausdinti 8 apsakymai, parašyti 1887 m., ir 10 apsakymų, parašyti 1888 m.

Čotopadhajus, Šorotčandras. SUDEGINTI NAMAI. Vertė M. Subatavičienė. V., Valst. grož. lit. I-kla, 1961, 319 p. 25.000 egz. 81 k. įrišta.

Vieno populiariausių bengalų rašytojų romanas, kuriame piešiamas konfliktas tarp žmogaus jausmų ir induizmo religijos moralės.

Skliautauskas, J. VAIKINAS SU VELNIO PLAUKU. 3 v., 5 pav. pjezė. V., Valst. grož. lit. I-kla, 1961, 95 p. 3.000 egz. 20 k.

Lyrinė komedija iš gydytojų gyvenimo.

Kultūrinė kronika

DAR 1960 metų vasarą bibliotekoje gauta J. Ragauskio knyga „Ite, mišsa esti“ nei vienos dienos neišbūna lentynoje. Turėdama mažą egzempliorių skaičių, biblioteka tiesiog nespėja patenkinti skaitytojų poreikio šiai knygai. Tačiau per gerą pusmetį šią populiarią knygą jau spėjo perskaityti nemaža žmonių. Tai — Julė Baltėnienė, S. Repšytė, S. Bajorūnienė, V. Plerpa ir daugelis kitų.

Beveik nei viena knyga nesulaukė tokio skaitytojų dėmesio. Gražindamas ją perskaitytą, kiekvienas skaitytojas pareiškėdavo vlenokią ar kitokią nuomonę. Ir kas svarbiausia, visi, skaičiusieji knygą, pastebėdavo, kad jo-

Aptarėme „Ite, mišsa esti“

Je parašyta didelė tiesa. Skaitytojų aktyvumas šiai knygai priblandino reikala ją smulkiau išanalizuoti. Štai kodėl biblioteka neseniai organizavo skaitytojų konferenciją šiai knygai aptarti. Pagrindinį pranešimą „Kaip nusimetami dvasininkijos pančiai“ padarė mokytoja D. Mikalajūnienė. Pasisakė S. Repšytė, S. Bajorūnienė ir kt. Įdomiai kalbėjo kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius D. Užtupas. Jis kalbėjo ne tik apie pačią knygą, bet ir apie neigiamą religijos įtaką žmogaus sąmonei.

Susidomėję konferencijos dalyviai klausėsi iš knygos skaitomų ištraukų.

Knygos aptarimo metu buvo eksponuojama išsami knygų paroda „Apie religiją“. Kiekvieno konferencijos dalyvio žvilgsnis sustodavo ir ties bibliotekiniu plakatu „Žmogus ieško tiesos“.

Konferencijoje dalyvavo ne tik „Lėvens“, bet ir „Vėžionių“, „Tiesos“ bei „Pyvesos“ kolūkių nariai.

J. DRAZDYTĖ
„Lėvens“ kolūkio bibliotekos vedėja

Žinios iš MŪSŲ

„Bus... suremontuosim... padarysim...“

Kasdien vis didesnę reikšmę mūsų rajone įgauna kalkių gamyba. Palaipsniui pas mus gerinamos ir kalkių gamintojų darbo sąlygos, vis labiau mechanizuojami darbai. Tačiau Subačiaus gyvenvietėje esančios šachtinės krosnies darbininkai dar nusiskundžia.

Pirmiausia reikia pasakyti, kad čia beveik visiškai nepasiruošta kalkių gamybai žiemos metu. Neapdirbta iš anksto kalkakmeniais. Dabar gi žiemą, kasant kalkinius akmenis, ižta jie kartu su sušalusiiais žemės gabalais ožemėmis, lonui, tačiau visada girdimas purvu apšalusių akmenų judėjimas. Taigi, kalkiniai akmenys, apšalę žemėmis, taip ir pakraunami į šachtinę krosnį degimui. Tokiu būdu, kaip nusiskundžia darbininkai, krosnis blogai kurenasi, labai greit užsikemša žemėmis. Esant tokiai padėčiai, darbininkai tikrai vargsta, o ir išdegtų kalkių produkcija gaunama žymiai blogesnės rūšies.

Yra ir kitokių trūkumų. Pavyzdžiui, pagal analizę išdegtų kalkių produkcija gaunama antros rūšies. Tokia pat rūšimi ji ir išsiunčiama, realizuojama. O darbininkai atlyginimą gauna tik už trečios rūšies produkciją.

Visi darbininkai turėtų būti aprūpinami specialiais auliniais darbo batais. Bet čia vietoje minėtų batų išduodami guminiai kaliošai.

— Su jais tikrai vargas, — sako darbininkai.

Nėra įrengtos ir vaistinės. Susižeidęs čia nerasi jokių vaistų, binto. Degant kalke, susidaro daug kenksmingų dujų, tačiau šachtinėje krosnyje nėra įrengto jokio ventiliatoriaus. Tiesa, vadovybė jau seniai žada jį įrengti, bet pažadai, matyt, taip ir liks pažadais, nes

ventiliatorių kaip numetę atvažė Subačiaus malūno kiemo, taip jau visi metai jis ten ir rudija.

Akmenų pakrovimui į krosnį yra įrengtas keltuvė. Tačiau dažnai pasitaiko, kad keltuvė, kildamas į viršų su akmenimis, dėl netvarkingos techninės būklės krinta žemyn. Krintančio sulaikyti nebeįmanoma. O tai — labai pavojinga. Darbininkai beveik kiekvieną dieną apie tai kalba brigadininkui Petrui Zubai, tačiau visada girdimas vienas atsakymas:

— Suremontuosim... Sutvarkysim... Bus...

Jau labai seniai „remontuojama“, „šalina“ trūkumus, ir vis nabaigia. Toliau taip tęstis negali. Darbininkų signalams, reikalingamams reikia skirti didžiausią dėmesį.

K. JULYS

Nuotraukoje matome gydytoją E. Berglenę, besikalbančią su savo auklėtinėmis — Respublikinės Vilniaus medicinos mokyklos trečio kurso mokinėmis.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

Tauragėje neseniai buvo atidaryta liaudies filharmonija.

Nuotraukoje: atidarymo momentas.

SIENINĖS spaudos SUDARYTOJAS

DIDELI vaidmenį mūsų kasdieniniame gyvenime atlieka sieninė spauda. Tik aktuali, veiksminga medžiaga duoda teigiamus rezultatus, paskatina pirmąjančius dar geriau dirbti, išjudina atsiliekančius.

Neteisinga būtų pasakyti, kad „Vėžionių“ kolūkyje visada sėkmingai vykdomi prisiimtieji išpareigojimai, nėra trūkumų, gerai ruošiamasi pavasario darbams. Tačiau sieninė spauda kurį laiką čia buvo visiškai pamiršta. Pirmiausia šį trūkumą pastebėjo kolūkio komunistai.

Neseniai šiame kolūkyje vėl pasirodė sienlaikraštis „Kolūkietiškas žodis“. Vedamajame straipsnyje, pavadiname „Apie organinių trąšų kaupimą žiemą“, atrodė, turėtų būti palpinama da reikiama efekto, sienlaikraštis čia tik nurodoma, kaip kaupti šias trąšas, kolūkio turi reikšmę didinant laukų derlingumą. Tačiau

VENKIME VIENAŠALIŠKUMO

čia nei žodžiu neužsiminama, kaip jos kaupiamos „Vėžionių“ kolūkyje, atskirose brigadose.

Kitame straipsnyje kalbama apie darbo pirmūnus — P. Matusevičių, išdirbusį praėjusiais metais 543 darbdienius, B. Žebrytę ir kt. Bet apie atsiliekančius, vengiančius darbo, kurių kolūkyje, be abejo, yra, ir vėl neužsiminama nei žodžiu.

Tik paskutiniame straipsnyje kritikuojamas „Vėžionių“ kolūkio parduotuvės vedėjas Ksaveras Vireliūnienės darbas.

Sienlaikraštis būtų neblogas, jei redkolegija, aktyvus objektyviau žiūrėtų į kolūkinės gamybos, visų ūkinių darbų eigą. Tačiau dabartinis vienašališkumas, kai iškeliama tik gamybos pirmūnai ir visai pamiršami atsiliekančiai, neduoda reikiama efekto, sienlaikraštis čia tik nurodoma, kaip kaupti šias trąšas, kolūkio turi reikšmę didinant laukų derlingumą. Tačiau

MŪSŲ MEDŽIAGOS REDAKTAI

„L. Treznickas „nesnaudžia“

Tokio pavadinimo žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ laikraščio 5(1488) numerio, buvo iškelta kritika „Mūsų rytojaus“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius S. Lobinas redakcijai praneša, kad iškelti žinutėje faktai pasitvirtino. L. Treznickas už visuomeninių darbų pasisavinimą perspėtas.

„Mūsų rytojaus“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius S. Lobinas redakcijai praneša, kad iškelti žinutėje faktai pasitvirtino. L. Treznickas už visuomeninių darbų pasisavinimą perspėtas.

„Stalino keliu“ laikraščio 1(1484) numeryje buvo kritikuotas „Mūsų rytojaus“ organizacijos sekretorius drg. S. Lobinas redakcijai praneša, kad iškelti faktai pasitvirtino. L. Treznickas už visuomeninių darbų pasisavinimą perspėtas.

Kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. S. Lobinas redakcijai praneša, kad iškelti faktai pasitvirtino. L. Treznickas už visuomeninių darbų pasisavinimą perspėtas. L. Treznickas už visuomeninių darbų pasisavinimą perspėtas. L. Treznickas už visuomeninių darbų pasisavinimą perspėtas.

Gyvenimas

Vingrusis liežuvėlis

Kad O. Skaburskis negali pakęsti kaimynų, jau seniai visiems žinoma. Bet kad jis kiekviename žingsnyje keršija, apšaukdamas „Gegūžės Pirmosios“ kolūkio geriausius gamybininkus net vagimis, tai jau irgi ne pastaptis.

Ar tik nepriavils kada nors Skaburskio liežuvėlis?..

J. RUGELIS

Alutis ir jo gerbėjai

Stefa Karaliūnienė — tai pati garsiausia Subačiaus miestelio alaus gamintoja. O jie — R. Juodzevičius, B. Jančys, P. Pluškys, Vytautas ir Jonas Masilioniai — patys geriausi Karaliūnienės smirdalo gerėjai... Turėtų daug pinigų, tai, rodo, išties amžius iš Karaliūnienės neišlervotų. Bet vieną kartą Karaliūnienėi tikrai teks uždaryti savo „kromelį“...

L. PAKETURIS

KAIP JAUNAS MĖNUO

Kolūkio fermose, laukininkystės brigadose, saviveiklininkų būryje buvusi bibliotekos vedėja I. Sarapaitė pasirodėdavo tik kaip jaunas mėnuo.

L. PURTULIS

„Vėžionių“ kolūkis

Trepsi „Laukminiškių“ kolūkio I brigados brigadininkas A. Dačulis ir kolūkio valdybos narys Petras Gabrielinas prie kullamosios Petro Stanionio sodyboje ir vis apie degtinę galvoją. O čia net trys grūdų malšai taip ir traukia į Stanionio kietį, virsdami degtine...

K. PAULASKAS

IDOMYBIŲ

PASAULYJE

...garsiausias aidas aidai Irlandijoje, kalnuose virš Kilarneisko ežerų, taip vadinamajame „Erelio lizde“. Ten paprasto medžioklinio ragelio skardėjimas sustiprėja šimtą kartų.

...Havajų kalboje yra tik tai šeši priebalsiai ir penki balsiai. Ji labai paprasta ir todėl nepaprastai sunki.

...Kometos uodega tokia lengva, kad jos 80 kubinių mylių sveria tiek, kiek sveria oras, kurį žmogus įkvepia per vieną kartą.

J. JANILIONIS

VI. Rekašiaus v. vid. mokyklos moksleivis

Tai tu Kongo liaudį
išvesti norėjai
į laisvę ir džiaugsmą,
į saulėtą šalį.
Lenktynių ėjai
su greitais džunglių vėjais,
ir aušo rytuos
dangus pilkas, išbalęs.

Žinai, kad žvaigždė,
kartą liaudžiai sušvitus,
Neges. Negalės
jos jau nieks užgesinti.
Švytės amžinai
Tokia pat nepakitusi,
Tokia pat skaisči,
Kaip dabar ji kad švyti.

Nužudė tave
išsigimę banditai,
Ir kapą seniai
smėliu vėjas užpustė.
Tik saulė kažkaip
vis pažvelgia kas rytą
į kapą kapelį.
Kurį ji gal tik žino...

Vis į priekį skubės
Metai vienas po kito,
Bet užmiršt negalės
Tavo vardo pasaulis.
Gyvas tu amžinai,
Už gyvenimą kritęs,
Troškęs liaudžiai skaisčios
ir negėstančios saulės!

"Vanagai iš anapus"

Neseniai Kupiškio knygyne pasirodė pirmoji mūsų respublikos žurnalisto M. Chieno, K. Šmigelskio ir E. Uiduko knyga—dokumentinė apybraiža „Vanagai iš anapus“. Knyga pasakoja apie Jungtinių Amerikos Valstijų snipų veiklą Lietuvos teritorijoje. Apybraižos autoriai, pasiremami snipų parodymais, duotais tardymo organams, ir kitais dokumentais, visiškai demaskuoja tarlamus emigracijoje „veikejus“ Krupavičių ir Sidzikauską. Jie pasiruošę už dolerį bet kokiam niekšybei, bet kokiui šmeižtui ir šantažui. Tai aiškiai charakterizuoja paties Krupavičiaus posakis: „Kad tik turetume dolerių, o jau su pinigais neprašysim...“ Nuo savo vadeivų neatsilieka tokie užkietėję banditai, kaip J. Lukša, J. Butėnas, K. Širvytis ir kiti. Jiems gyvenime svarbiausia yra pinigai, o visa kita—šlamstas. Patikėjęs skleidžiamomis nesąmonėmis apie gyvenimą Lietuvoje, į snipų tarpą patenka J. Kukauskas. Kartu su kitais snipais permesas į Lietuvą ir akivaizdžiai pamatęs tikrąjį savo draugų veidą, jis pamazų pradeda suprasti padarytą klaidą. Pasidavęs teisingumo organams, J. Kukauskas nuoširdžiu pripažinimu ir darbu išperka savo kaltę. Dabar jis dirba Vilniaus elektrinio suvirinimo įrengimų gamykloje. Visai kitoks likimas ištinka

Apsilankykite rankdarbių parodoje

Kovo 8-osios, t. y. Tarpautinės moters dienos proga moterų taryba kovo 5 dieną buitinuose taškuose organizuoja rankdarbių parodą. Ekspozitai bus primami kovo 4 dieną nuo 16 iki 20 val.

Paroda vyks kovo 5 d. nuo 8 val. iki 20 val. Kvietame visus aplankyti rankdarbių parodą.

A. JASINSKIENĖ
Moterų tarybos narys

**STALINO
HELIU**

4 psl. 1961 m. kovo 1 d.

Neseniai mes užsukome dar neužmirštą juoko ugnepas pramkombinato bultinių lėš. Žiūrėk, kuris nors užmes taškų kombinato batsiuvių. kokį taiklų žodį, ir purkštelė

Nuotraukoje (iš kairės į dešinę): S. Ribokas, M. Murnikovas, B. Sipavičius.

Čia jau kita aplinka: nebesimatyti siuvamųjų mašinų, o jų vietoje—žemučiai staliukai, pastatyti prie langų. Prie jų sėdi ir dirba batsiuviai. Čia ir jauni, besišypsa veidai, ir pagyvenę, bet

keli, neišsilaikę. Bet tai tik reikardiais, kad darbas būtų gyvesnis. Arčiau durų susimėlę keturi vyrai—jauni, pilni energijos. Jų rankų judesys yla ir vinukai klausos, paslankūs. Jei kuriam kas neaišku, į pagalbą tuoj atskuba draugai. Tikrai geras kolektyvas šių batsiuvių. Nagi pasišnekėkime su jais nors minutėlę.

Tai pirštas, būdavo, lyg tyčia užlenda ant ylos, tai vėl kas ne taip,—pasakoja apie pirmąsias darbo dienas Stasys Ribokas.

O man buvo geriau,—įsijungia į mūsų pokalbį kitas batsiuvis—Mindaugas Murnikovas.—Pamenu, sutvarkiau, pataisiau batų porą. Tai buvo mano vienintelis pirmųjų mėginimų. Po kiek laiko, dar ir žmogus jų neapsiavė, o jie jau ir „valgyti užsigeldė“. Visko pasitaiko, kol išmoksti...

Taip, tenka visko patirti, kol pradėsi geras, savarankiškai dirbti. O jaunieji batsiuviai turi gerus mokytojus. Juk jie paruošti

Nuotraukoje: S. Krutovas.

SKODINIŲ septynmetės mokyklos turistų—kraštotyrininkų būrelis nariai renka įvairias senienas. Savo patarimais jiems daug padeda mokytoja P. Tunkevičiūtė.

A. ŠNEKYTĖ

VI. REKAŠIAUS vardo vidurinėje mokykloje buvo surengtas „šimtadienio“ vakaras. Abiturientai ir dešimtokai pasikeitė atminimo ženklukais.

V. PETRONIS

Redaktorius S. ZAUKA

Pil. Gintautas Petras, Juozo s. gyv. Alizavos apylinkėje, Elniškių km., iškelė išuokos bylą pil. Gintautienei-Semenajai Pranai, Antano d. gyv. Pandelio raj., Dilių km.

Bylą nagrinės Kupiškio rajono liaudies teismas.

sitikimas praėjo nuoširdžiai, vienai kitiems turėjo daug ką papasakoti.

G. GARBAUSKAS.

■ ■ ■

ALIZAVOS vidurinės mokyklos abiturientai pastatė K. Binkio pjesę „Atžalynas“. Pjesės pastatymas pavyko, todėl ir jaunieji aktoriams kolkiečiai neigalėjo plovimų.

V. ALKSNIS

■ ■ ■

VI. REKAŠIAUS vardo vidurinėje mokykloje įvyko internacionalinis vakaras. Susirinkusieji matė inscenizaciją, kuri buvo atlikta prancūzų kalba, taip pat buvo padainuotos kelios dainos anglų ir prancūzų kalbomis.

V. DARELA

SUBAČIAUS vidurinės mokyklos moksleiviai užmezgė draugiškus ryšius su broliškųjų tarybinių respublikų moksleiviais. Šeštokai susirašinėja su Daugpilio I vidurinės mokyklos šeštąja klase.

A. SKARDŽIUS

■ ■ ■

VI. REKAŠIAUS vardo vidurinės mokyklos devintųjų klasių moksleiviai kiekvieną šeštadienį skuba į „Aukštupėnų“ koloniją. Čia jie atlieka gamybinę praktiką: šerla klaules, melžia karves ir kt.

A. BEKAITĖ

■ ■ ■

KUPIŠKIO darbininkų jaunimo vidurinės mokyklos abiturientai surengė susitikimą su buvusiais šios mokyklos auklėtiniais. Su-

Dar ne vėlu, Mindaugai!

Gyvenu su Mindaugu mai? Už ką ji turi taip Urbonavičiumi beveik kaimynystėje. Gerai pažįstu Gėdą, sunku rašyti apie ne tik jį, bet ir visą jo šeimą. Prieš kurį laiką matai moters akyse ašarų negalėdavome atsigerėti Mindaugo ir jo žmonos šeimininkų gyvenimu. Tiesiog pavydžiui kitiems norėjosi parodyti. Dar gražiau šeima gyveno, kai jų tarpe atsirado mažytė dukrelė Rimutė. Neveltui kaimynai sakydavo:

—Kokie jie laimingi! Metus vijo metai. Vieni, antri, tretii... Ir štai jų sveiką, jauną šeimą emė brautis šlykštus kirminas, visų mūsų nelaimių kaltininkas—degtinė... Mindaugas emė vis vėliau ir vėliau grįžti į namus. Veltui jo laukdavo jaunutė žmona ir mažytė, gražutė trejų metų dukrelė.

—Mindaugai, tau jau degtinė brangesnė, negu šeima,—su ašaromis akyse išdrįsdavo pasakyti žmona.

—Nebijok! Latro iš manęs nebus!—pertraukdavo ją vyras.—Aš ne toks!

Tačiau Mindaugas gerti nesiliovo. Ypač susidraugavo su stikliuku, kai emė dirbti statybosremonto kontoroje. Dabar ne tik šeimoj, bet ir kaimynams jau nebe paslaptis, kad Mindaugas grįžta rytais ir vis girtas... Gaila šeimos, gaila jaunutės žmonos ašarų, dukrelės, kuri ne tik dovanėlės, bet jau ir šypsenos, geros tėviškos šypsenos nebesulaukia. Bet to dar negana. Kaip girdisi, nuo naujų metų jis nei vieno rublio į namus nebeparneša. Iš ko gyventi šei-

**Rajono
MOKYKLOSE**